

PIGE-SPEJDERNE

UDGIVET AF 2DEN BY TROP

Redaktør: ESTRID OTT, Varde.

Nr. 18

Mandag den 1. Septbr.

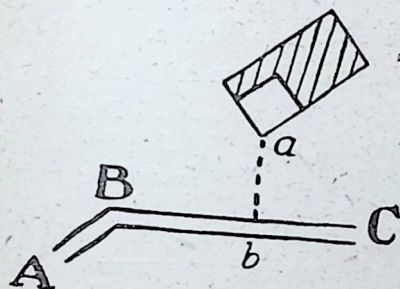
1919

KROKERING.

•••••

Ved Tegning af Kortskitser — Krokier som de kaldes — gælder det hyppig om at kunne udstikke eller udfinde en Linje vinkelret paa en anden kendt Linje i Marken.

Lad os antage, at vi har indtegnet

Vejen ABC paa Kortet. Nord for Vejen ligger der en Gaard med tilhørende Have, og den skulde gerne indtegnes nogenlunde nøjagtig paa Kortet.

Hvis jeg kan udstikke en Linje fra Gaardens sydligste Hjørne, a, vinkelret paa Vejen BC og altsaa finde Punktet b, saa kan jeg for det første afskridte Afstanden fra B til b og dernæst Afstanden fra b til a. Jeg afsætter da

Afstanden Bb paa Kortet, oprejser i b en Linje vinkelret paa BC, afsætter paa denne vinkelrette Afstanden ba, og saa har jeg den nøjagtige Beliggenhed af Gaardens nærmeste Hjørne i Forhold til Vejen.

Et simpelt Instrument til Brug ved saadanne Bestemmelser laves paa følgende Maade:

Et Stykke tykt Pap, 10—15 cm i Kvadrat, beklædes med hvidt ikke for stift Papir paa begge Sider ved Hjælp af Lim eller Gummi. Det lægges derefter Natten over i Pres af nogle Bøger med et Strygejern eller anden tung Genstand ovenpaa. Naar det er tørt, tegner man ved Hjælp af Lineal og Tegnerekant to Linjer vinkelret paa hinanden, saaledes at Linjerne skærer hinanden midt paa Pladen. En god cm fra hver af Pladens Kanter stikker man en lille Stift nøjagtig i Linjen igennem Pappet, vender dette om og prøver ved Hjælp af Tegnerekanten, om de fire Stifter staar lodrette. Med en Stift igennem Linjernes Skæringspunkt fæstes Apparatet paa Enden af en Spejderstav.

Er man nu to om at krokere, stiller den ene sig med Apparatet paa Vejen, sigter over to modstaaende Stifter og drejer Staven, indtil Stifterne har nogetlig samme Retning som Vejen, d. v. s., at den Linje, der bestemmes af de to Stifter, er parallel med Vejen. Den anden Korttegner (Krokør) sigter nu over de to andre Stifter og kan da let finde et Punkt, der ligger i en Linje vinkelret paa Vejen til det Sted, hvor Staven staar. I det ovenstaaende Eksempel maa man altsaa flytte Staven, indtil Sigtelinjen rammer det Punkt af Gaarden, man vil bestemme.

Den, der er dygtig i Sløjd, laver naturligtvis Apparatet af Træ! Prøv det, og lad mig se Resultatet.

Dalhoff-Nielsen.

MED SPEJDERNE I SØNDERJYLLAND.

1200 Dreng-Spejdere besøger Sønderborg.

Der er Liv i Middelfart Havn. Hele Byen er paa Benene for at vinke Farvel til de mange Spejdere, der skal rejse til Sønderjylland.

Nu høres Musik: De kommer! De kommer! Med Fanerne i Spidsen marscherer de rask om Bord i de tre smaa Dampere, der venter, og Klokkerne halvti lettes Ankeret, og Skibene sejler ud af Havnen med 1100 forventningsfulde og glade Drenge.

Da er det, som om det med ét gaar op for alle Spejderne, hvilket stort Øjeblik, der nærmer sig, de maa give Luft for deres Følelser, og alle blotter Hovederne og synger: „Der er et yndigt Land“, medens den store Skare paa Land vinker og

vifter og raaber: „Hils Sønderjyderne og sig, vi snart kommer derned.“

En kraftig Røst runger over Dækket: „Drenge! Nu sejler vi over Grænsen!“ Alle Mand staar og stirrer mod Land. Tænk, det er altsaa Sønderjylland. —

De synger igen.

Der gaar en Ordre fra Mand til Mand: „Al Raaben og Syngen forbudt. Husk paa, Landet er endnu ikke vort.“

Det var en stor Skuffelse, men den glemmes snart.

„Se, se, nej, sé der!“ Et ganske lille Bondehus ligger ved Kysten.

Nu gaar Døren op, men det er ikke muligt at opdage, hvem der aabner den.

Og nu — et dundrende, jublende, begejstret Hurra runger over Skibet, saadan som kun Drenge kan raabe.

Et mægtigt Dannebrog dækker hele Løraabningen, men se nu — lynsnart tages det ind, og Døren smækkes i.

Drengene staar der paa Dækket og forstaar — forstaar alt det, som deres mange Bøger ikke har kunnet lære dem, og som kun de, der har oplevet et saadant Øjeblik, vil kunne forstaa.

Flere har Taarer i Øjnene.

Saa glider Skibet ind i Havnen.

Flere Tusinde Mennesker er mødt for at tage imod os. Butikerne har været lukket fra Kl. 12. Alt Arbejde er nedlagt.

Folk er ude af sig selv af Glæde. De ler og jubler, vifter og synger.

Spejderne staar med sammenbidte Læber og knyttede Hænder.

De er grædefærdige, de maa jo ikke raabe.

Lad os hviske det, blot hviske det, siger de til hverandre. „Men det er jo fortvivlende. Det er der ingen, der kan høre. Hvad maa Sønderjyderne dog tro om os!“ er der En, der udbryder.

Vi kommer nærmere Kajen, og Spejderne raaber med et undskyldende Smil ind til Mængden:

„Vi maa ikke raabe Hurra eller syng!“

Det flagsmykkede Skib lægger til, og

Redaktør Grau byder Spejderne Velkommen.

Nu slutter han:

„Lad os raabe et Leve for det gamle Danmark!“

Spejderne ser et Øjeblik tvivlraadige paa hverandre — saa runger et drønende Hurra ud over Byen.

Folk paa Kajen raaber med — og om Bord paa Havnens Skibe bliver der raabt, medens en Mand drister sig til at vifte med sit Dannebrog ud af et Vindue.

Snart er Spejderne paa Vej til Dybbøl Skanser, hvor de skal ligge i Bivuak om Natten, medens Korpsraadsmedlemmerne med Damer tillige med Pressen bliver indkvarteret i Byen.

„Se, der er vores Flagstang,“ er det første, min Vært siger, da jeg træder ind i hans Have.

Og jeg ser paa den umalede Flagstang, der har faaet Hæderspladsen i Haven, og paa alle de umalede Flagstænger i de andre Haver, og stadig lyder det i mine Øren:

„Naar nu Genforeningens Dag kommer —!“ Jeg hører det overalt. Blandt Drengene, der løber og leger paa Gaden, blandt Arbejderne paa Havnen og blandt Bønderne paa Marken.

— — —

Glade og frejdige gik Spejderne i Land. Fanerne kunde de ikke tage med, men med Musik og Sang vandrede de ud af Byen. De anede ikke, hvilket Forspil, der var udspillet, inden de kom, og de anede ikke, at Spillet stadig var i Gang og vilde fortsættes længe efter, at de var rejst.

Ved 8-Tiden om Aftenen gik der Rygter gennem Byen.

60 halvfulde Matroser er paa Vej ud til Spejderlejren for at faa Fingre i Grau, som de mener er derude.

Folk samledes i smaa Grupper paa Hjørnerne og diskuterede Sagen.

Hvorledes skulde man forholde sig?

Politiet stod ganske magtesløst overfor en saa stor Styrke.

Netop paa Grund af Spejderbesøget

var Matroserne blevet nægtet Orlov, men de havde taget det selv.

Med deres Officer i Spidsen marscherede de nu rask af Sted, syngende den tyske Nationalsang.

Officeren var ulykkelig, men han skulde med. Han var ene mod de mange og maatte finde sig i sin Skæbne.

Han prøvede forgæves at dæmpe de rasende Matroser, at faa dem til at vende om — de vilde ikke.

I Parademarsch svingede de ind paa Lejrpladsen, hvor Spejderne netop var i Færd med at koge deres Mad og skære deres Brød.

Matroserne stillede sig op i en Halvkreds uden om Brødet og forlangte Grau eller Franskbrødet udleveret med det samme.

Spejderne forsikrede, at Grau var ikke i Lejren, og nægtede bestemt at udlevere Brødet, hvorpaa Matroserne marscherede tilbage mod Sønderborg.

Spejderne fortsatte deres Arbejde i Lejren, og ved 9-Tiden samledes store Menneskemasser fra Sønderborg og Omegn om det mægtige Lejrbaal.

Det blev en meget fredelig og stemningsfuld Aften med Sang af Spejderne og Oplæsning af Rektor Hartvig-Møller. Et stort og stærkt Vagthold vaagede hele Natten og hindrede Fremmede i at trænge ind i Lejren.

Imidlertid var Matroserne naaet over Pontonbroen, og i vildt Løb gik det nu under Sang og Skraal mod Forsamlingshuset, hvor der i Anledning af Spejderbesøget skulde afholdes et Møde; Matroserne vidste, Grau skulde tale.

Alle, de mødte paa deres Vej, baade Danskere og Tyskere, blev revet med, saa det var en meget stor Flok, der stormede ind gennem Forsamlingshusets Port og gjorde Mine til at trænge videre ind i Forsamlingslokalet.

I en Fart blev Gitterporten smækket i og hindrede Mængden i at trænge frem, og Danskerne tilbød at sende en Deputation ned for at underhandle.

Matroserne fordrede imidlertid (Rektor Grau udleveret; de var rasende over hans Velkomsttale til Spejderne og vilde ikke paa nogen Maade lade sig stille tilfreds.

Oppe i Forsamlingsbygningtn var Mødet standset. Det havde været meget daarligt besøgt, da de fleste var søgt til Dybbøl til Lejrbaalet.

Der var adskillige Damer til Stede, men de forsvandt skyndsomst ud af en Bagdør.

Grau havde faaet fat i en Revolver og spurgte de Tilstedeværende, hvordan han skulde anvende den.

Matroserne begyndt at blive utaalmodige, da han stadig ikke viste sig.

Til sidst indsaa de det haabløse i at vente og forsvandt.

Klokken halv tolv var alt roligt, men lige til Klokken 2 holdt Grau Møde for at træffe Aftale om, hvilke Forholdsregler, der skulde tages.

Efter en rolig Nat under aaben Himmel samledes Spejderne Klokken 7 til Morgenparade og afmarscherede umiddelbart drefter. De besøgte adskillige Krigsgrave, Dybbøl Mølle og andre Seværdigheder.

Da de kom til den Grav, hvorom den smukke Sang:

De vog dem,
vi grov dem
en Grav i vor Have

er skrevet, blottede de Hovederne, medens Sangen blev sunget, og der blev holdt en kort Tale.

Overalt, hvor Spejderne kom frem, mødte de Glæde og Begejstring.

Mange Steder kom Bønderne løbende ud med deres Dannebrog, som de holdt op, medens Spejderne passerede forbi under Hurraraab og fuld Hilsen.

Andre Steder blev Flaget hejst, og Beboerne plyndrede deres Haver for Blomster, som de kastede ud til Spejderne.

Efter et længere Hvil marscherede de tilbage til Sønderborg, hvor de straks gik

om Bord i Skibene og afsejlede Klokken fire om Eftermiddagen, endnu engang hyllet med Blomster og Hurraraab.

Det var medens Spejderne var paa denne Udflugt, de i Aviserne omtalte Demonstrationer fandt Sted.

Allerede inden Spejderne kom til Sønderborg var Stridighederne store.

De Tysksindede vilde ikke tillade Spejderne at gaa i Land, og da Grau, skønt der endnu ikke var kommet Tilladelse fra den tyske Regering, sendte Telegram til Hindsgavl, hvori han udtalte, at Spejderne roligt kunde tage af Sted, der vilde ikke ske dem noget, var der endog en Tid fra tysk Side Tale om at stille Maskingeværer op for at hindre Landgangen.

Men det tyske Arbejderparti fastholdt med stor Bestemthed, at de danske Drenge skulde have Adgang til Landet. Danmark havde gjort saa meget for tyske Børn, at Tyskerne burde gøre Gengæld.

Arbejderne truede endog med Strejke, hvis Landgang blev nægtet og 32 tysksindede Familier tilbød at tage Danskere i Indkvartering.

Halvanden Time inden Skibets Ankomst indløb Tilladelsen fra den tyske Regering, saa Spejderne var i deres Ret til gaa i Land.

Estrid Ott.

HVERANDEN SØNDAG.

o-o-o

Vi kender det sikkert Alle. —

En straalende, frisk Morgen mødes Troppen og marscherer ud til en eller anden Skov i Nærheden for at tilbringe en herlig Formiddag der. Den grønne Stander smælder lystigt i Vinden, Sølvpladerne (hvis der er nogle) blinker i Solen, og Spejderne er i storartet Humør og synger hele Vejen.

Troppen naar Bestemmelsestedet, der gores Holdt, og saa skal Terrænlegen forklares.

Jeg maa tilstaa, at jeg ikke véd, om det skal være en god Hukommelsesøvelse kun at høre Planen for en indviklet Terrænleg én Gang, men én Ting véd jeg, og det er, at Legen ofte bliver mere eller mindre mislykket, fordi den kun bliver forklaret en Gang. — Desværre er jo ikke alle Spejdere saa fuldkomne, som de burde være; dels — som sagt — fordi de ikke altid kan huske hele Legen, og dels, fordi de ikke spørger, naar der er noget, de ikke forstaar, men en Gang, naar alle vi ufuldkomne Spejdere forlængst er gaaet til vore Fædre, bliver de det forhaabentlig.

Men det var Terrænlegen. Naar man har hørt Planen for Legen, kan man et Øjeblik staa ganske bomstille, mens det i Ens Hjerne vrimer med en forvirret Blanding: Soldater og Oprørere — lyserøde Spor og hvide Spor — om $\frac{1}{2}$ Time — naar der er gaaet 10 Minutter — det runde Bord i den lange Gang — mod Øst og mod Vest — Kl. 11 — 5 Spejdere til den Side — Granskoven her og Jernbanebroen der — røde Tørklæder. Og „Hvem har Ur paa?“ — og — puh!!

Det kan være slemt nok, naar de Menige ikke er helt med, men naar de, der skal føre Partierne, er forvirrede, er det meget værre, og det har jeg undertiden oplevet, at de var.

Jeg har leget Terrænleg med flere forskellige Troppe, og overalt var det ens — kun Forklaring én Gang.

Grunden til, at Legene kun bliver forklaret én Gang, er vist den, at det slet ikke falder Føreren ind, at man kan have svært ved at samle det hele i saa kort Tid,

for hun kender jo Legen i Forvejen, da hun selv har planlagt den.

Jeg er sikker paa, at Førerne med Glæde vil ofre de 5 Minutter mere, det kan tage, at forklare Legen to Gange, for at de kan faa en bedre Leg ud af det, en Leg, hvor hver eneste Spejder véd, hvad hun har at gøre og kan foretage sig noget paa egen Haand, hvis det skulde blive nødvendigt.

E. M. J.

— Ja, E. M. J. har Ret.

Det gaar ofte galt med Øvelserne, naar Grundlaget kun bliver givet én Gang, og navnlig da, naar det bliver læst op, for saa er det ikke altid saa let at følge med.

Mine Erfaringer i den Retning gaar ud paa, at det lønner sig at bære sig ad paa følgende Maade:

Man fløjter. „Paa Linje træd an. Lad det gaa lidt villigt der, tror I, vi har Tid at spille flere Timer paa det. Man skulde tro, I lige var sluppet ud af et Alderdomshjem. Øvelsen skal snart begynde. Jeg har lige faaet et mægtigt spændende Grundlag, det bliver vældig Grin, og I er nok klar over, at vi skal vinde.“

I Løbet af denne Tid er Spejderne kommen paa Linje.

„Til højre ret! Se lige ud! Hør saa efter; nu begynder jeg. Rør!

Jeg vil gøre jer opmærksom paa, at den af jer, der ser mindst begavet og mest sovende ud, kommer til at gentage Grundlaget.

Ellen! Hvis du bliver ved at staa og lulle dig i Næsen paa den Maade, bliver det dig. Det ser ikke begavet ud. Altsaa:“

— — —

Og saa begynder jeg.

Jeg læser Grundlaget en Gang *langsomt* igennem, hvorpaa jeg mundtligt gentager det, med særlig Fremhævelse af de vigtigste Ting og saa vidt muligt med andre Ord.

Jeg kaster et Blik ud over Spejderne. Næ—æ, hvor *ser* de dog intereserede og intelligente ud allesammen.

De er afskaaret fra at staa og sove og stole paa, at Sidemændene hører og forstaar det Høje. Og *meget* sjældent hænder det, at de ikke har opfattet Grundlaget. Deres mange Spørgsmaal tyder tværtimod paa, at de har brugt Ørene og Hjernen paa samme Tid.

Estrid Ott.

FAMILIEN VANDRESENS EVENTYRLIGE REJSE.

Af en Tropsdagbog.

Jeg, Peter Vandresen, der med min Familie, bestaaende af Fru Gete Vandresen samt Børnene Kæk, Missisipi, Tykke, Pip, Lolle, Kladask og Sisse, foretog en Rejse i Sommer, lovede vist *mindst* 319½ Spejder at sende Brev om, hvorledes Turen gik, fra vi forlod deres Lejr, hvilket jeg efterkommer paa denne Maade.

Den 8.—7.—1919.

Ja — tænkte jeg ikke nok, der vilde ske et eller andet forfærdeligt, inden „Vendrepatruljen“ kom af Sted i Lejr, det gør der altid, det hører ligefrem til — og jeg tror næsten, der er Held ved det.

I Fjor var det Køkkenudstyret, der pludselig var forsvundet, hocu-, pocus, væk, ikke til at finde *noget* Sted — og for den Sags Skyld ogsaa Lejrudstyret, som vi netop havde pakket saa glimrende ind; og i Julelejren — i Julelejren var det Nøg-

ien til Lokalet, vi ikke kunde finde — ja, det er nu næsten noget af det mest grinagtige, *jeg* nogensinde har været med til; og i Aar — denne Gang er det dette ulyksalige Brev, som jeg sidder og vender og drejer i Haanden.

Jeg vaagnede om Morgenens ved at vores Husnymfe, Elvira tror jeg, hun hed den Gang, kastede *det* og et Par andre Breve ned i Ansigtet paa mig. Saa satte jeg mig over Ende i Sengen og aabnede det, nysgerrig efter at se, om det denne Gang var en Abonnent, der klagede over, at der var for meget Sjøv i Bladet, og forlangte mere Alvor, eller det var en Abonnent, der klagede over, at det ikke var sjovt nok, og bad mig slette lidt af det kedelige, alvorlige, for om de to Ting handler mine Breve i Reglen, og jeg plejer at vædde en Spejderskraa med min lille Bror om, hvilken af Delene det er.

Mærkværdigt nok var det noget helt andet.

Kære Estrid! (D. v. s. Peter).

I er vældig velkomne i vores Lejr. Den varer fra den 10.—20.

Med Spejderhilsen

M. Petersen. Jyske Chef.

Tak, den var værre! Nu stod der ikke et Ord om, hvor Lejren laa. Og vi kunde ikke naa at faa det at vide. Vi skulde af Sted Dagen efter.

Naa, der var ikke andet at gøre end at sende Brev og bede om Besked til Pige-spejderlejren i Vig pr. Nykøbing Sjælland; og til alle de interesserede Spejderforældre, der jo gerne vilde have at vide, hvor deres elskede Poder skulde hen, maatte jeg svare:

„Jeg tror nok, det er en Ø i Nærheden af Samsø, men det kan godt være, det er et helt andet Sted, jeg véd det ikke rigtigt. Det er i hvert Fald her i Danmark, saa vi finder det nok.“

„Ok, ja, svarede de, *saa* er det jo ingen Sag.“ (Det er hærdede Spejderforældre, som er vant til meget. — Der er mangen en Tropsfører, der sukker: „Gid mine

Forældre var lige saadan" — men det er de bare ikke — ha!).

Vi tager af Sted!

En dejlig Morgen. Straalende Sol-skin. Blændende Asfalt paa Strøget. Tunge Oppakninger. Ondt i Øjnene af Skæret. Glimrende Humør allesammen naturligvis.

Mærkværdig nok ingen yderligere Uheld eller Forsinkelser paa Vej til Bane-gaarden, jo—o, det er sandt, jeg var ved at glemme den Teltstang, der stod under min særlige Beskyttelse. Men i sidste Øjeblik fik jeg den med.

Vi tager en ganske tom Kupé i Besiddelse.

Sange og Skraal hele Vejen; vi komponerer et nyt Hurra, et med nogle mærkelige Bogstaver med hemmelig Betydning midt i det Hele; det virker altid saa dejligt irriterende paa dem, der hører det.

I Holbæk skifter vi. Saa fortsætter vi. Prøver selvfølgelig ogsaa paa at sove, hvad der lige saa selvfølgelig ikke lykkes for os. — Vi har fine Fornemmelser i „Vandrepatruljen“ — tror vi da. Uhyre fine Fornemmelser.

Vi kan altid „føle“, hvilken Vej vi skal gaa, hvor meget Klokken er, og hvornaar det bliver Regnvej.

I Øjeblikket er vi en 4—5 Stykker, der ganske tydeligt har følt, at den næste Station er Vig, hvor vi skal af, og vi er saa overbeviste om, at vi føler rigtigt, at det ikke et eneste Øjeblik falder os ind at spørge os for.

Vi spænder Bagagen paa Ryggen, faar med meget Mas og Besvær Tellene, Teltstængerne og det øvrige Kluns ned fra Bagagebærerne og springer ud paa Perronen.

Først da opdager vi, at vi har „følt“ galt. Vi har næsten Halvvejen igen, og grinende myldrer vi atter ind i Toget og finder vore Pladser, overbeviste om, at den Station en Gang for længe siden *maa* have heddet Vig, for hvorledes skulde det ellers være gaaet til. Ja, det er mystisk.

Endelig naar vi Vig, men nu tør vi

næsten ikke springe af af Skræk for at have læst galt.

Først da vi har spurgt en 2—3 Funktionærer og overbevist os om, at de andre Spejdere staar af ved samme Station, tager vi Mod til os og følger deres Eksempel. Ligesom Toget skal køre, opdager jeg, at jeg har glemt min Teltstang. Det lykkes inig at redde den.

Saa iler vi til Byen for at proviantere — ja, for det skulde vi nemlig. — En slem Afbrænder for Resten, vi havde ventet at blive helt fri for at tænke paa Mad paa denne Tur. Og selvfølgelig kan vi ikke faa en Smule af det, vi skal bruge, her i Byen.

Det er nu ogsaa irriterende med den Slags smaa Landsbyer; der er aldrig Mad at opdrive efter Klokken 12 — og nu er den 3.

Vi styrter fra Bager til Købmand, fra Slagter til Grønthandler, og efter meget Besvær lykkes det os at skrabe sammen til 2 Middage.

Saa *gaar* vi til Lejren.

Ja, jeg siger udtrykkelig *gaar*, for alle de andre Spejdere kørte nemlig, men vi *maa* da vise, vi er „Vandrepatruljen“.

Ja, *gaar* og *gaar*, det er maaske alligevel ikke rigtigt. Vi løb nærmest og naaede ud til Egebjergsgaard paa en Time.

Det var godt en Mil, men Oppakningen og Provianten var ganske vist sendt med Vognen.

Nu *maa* vi yderligere vandre en Fjerdingvej med Oppakning og Telte, og *saa* er Lejrpladsen naaet. Den *laa* smukt lige ved Vandet.

„Her kan vi faa det vidunderligt!“

„Ja, blot her nu ikke kommer for mange Mennesker!“

„Aa—h, Pyt!“

Saa! Se, nu er vi inde i Revyen igen. Saadan *gaar* det ustandseligt. Vi *kan* simpelthen ikke lade være.

Sangene synger vi hele Tiden, og Replikkerne kommer ganske af sig selv, næsten uden at vi mærker det — det begynder næsten at blive irriterende.

Naa, det var de Telte, der skulde slaas op, den Mad, der skulde laves, og den Bagage, der skulde ordnes.

Klokken halv otte er vi færdige og i Grunden ganske stolte af vort Værk.

Vi var nemlig paa det rene med, vi maatte have et Bagagetelt, og da vi ikke havde Raad til at købe et, klippede vi vort Køkkentelt op i Sømmene og brugte et Stykke til Underlag og et andet til Telt.

Det tager sig ganske flot ud. Gud være lovet, jeg ikke glemte den ene Teltstang.

Jeg har været oppe paa „Egebjergsgaard“ med Lolle for at laane et Kogekar til og en Spade. „Divi“: (Københavns Chef) har gjort os den enestaaende Ære at invitere sig selv til Middag hos os.

Tak Skæbne! Da hun kommer, er der ikke meget ved den Mad.

Alt for salt Risengrød. Og noget Æggekage, der er slemt forbrændt. (Der var en, der foreslog, vi skulde smøre Æggeolie paa).

Den knasede forresten saa underligt mellem Tænderne, Æggekagen altsaa, at man kom paa den Tanke, at Kokkene muligvis havde vendt den i Sandet, men de paastod bestemt, at de ovenhovedet slet ikke havde vendt den — saa maatte man jo tro dem, og Frugtsmørret vi fik paa, var der i Grunden ikke noget at klage over.

Vi sad og glædede os over, at 3 Øbroerne ikke var med. De driller os altid med vores Mad, og det var ogsaa dem, der havde lavet det ondskabtfulde Vers om Pigespejdermad i Revyen; men vi kunde lave et Vers, der var meget værre, om snavset Te, som man tror er daarlig Kaffe, og alt saadan noget. — Og forresten var det slet ikke vores Skyld, der var Klumper i Rabarbergroden hin mindeværdige Dag for 1½ Aar siden — det var Melet, der ikke duede. Men 3 Ørene ved vist ikke engang, at saadan noget kan ske.

„Divi“ er netop blevet færdig med at spise.

Hun er saa elskværdig at fortælle os, at i Betragtning af, at det er „Vandrepatruljen“, der har lavet Maden, og vi ikke har „Helene“ med, finder hun den over al Forventning.

(Vi skærer Tænder af Raseri, saa Sandet knaser, og det dirrer gennem hele Kroppen).

„Divi“ er saa venlig at slikke sin Ske, Kniv og Gaffel rene, saa vi ikke skal have Besvær med at vaske dem af, og mens hun er i Færd med dette vanskelige Arbejde, henkaster hun løst:

„Spejderne kommer forresten herved om ti Minutter for at faa et ordentligt Lejrbaal at se. Saa haaber jeg, I kommer med nogle af jeres Revysange.

„Hør, sødeste, kæreste, rareste, elskværdigste, dejligste „Divi“. Blot De havde sagt det et lille bitte Øjeblik før“, siger jeg og farer forfærdet op.

„Det er jo over 100 Spejdere fra København, Sjælland og Lolland-Falsters Division. Vi kommer til at skynde os morderligt, for at bruge et mildt Udtryk.

4 af Jer maa flyve, fare, styrte, storme, stejle, ile, løbe og rende ind i Skoven og samle Brænde, som 4 smaa, forsinkede, forskrækkede Lyn med en Tyr, en rasende Bolsjevik og en halv Snes spejderfjendske Gadedrenge i Hælene paa Jer.

Det gælder Troppens Ære dette her. I vil vel ikke have, at over 100 Gæster skal vente ude i Entréen, mens I samler Brænde og Baalpladsen ikke er færdig? — Men hvorfor griner I dog saa fjollet. I fjantede Pigeboern? Er der maaske noget som helst morsomt i at samle Brænde, om jeg maa spørge?

„Ja, der er“, er der en, der faar fremstammet, mens de leende forsvinder i det fjerne.

„Saa skal jeg have 2 til at koge Rabarbergroden til i Morgen, og Kæk! Stik op efter Spaden, vi skal have et mægtigt flot Lejrbaal.“

Da hun lidt efter kommer tilbage med Spaden, er jeg ved at stikke Pladsen ud.

Saa en, to, tre. Tju! Bang! Den første Tørv bliver gravet op. Nogle ordentlig store Tørv, om jeg maa be', og, husk paa, de skal lægges ned igen i Morgen, saa de maa behandles med Varsomhed.

Vi arbejder og sveder, medens vi hele Tiden skeler mod Vejen, hvorfra Gæsterne skal komme.

Kæk samler Tørvene sammen og lægger dem i en Krans uden om Baalpladsen. Jeg graver i Sneglegang længere og længere ind mod Midten. Nu er der snart ikke saa megen Plads tilbage, at jeg kan staa der, men saa — oh, Rædsel! — Der har vi Gæsterne.

Tak Skæbne! Den sidste Tørv kommer op med en vis Hurtighed. Jorden jævnes, og Familien Vandresens Baalkvinde, Kæk, lægger Brændet til Rette. (Det betragtes som en *meget* stor Ære at tænde Lejrbaalet i Vandrepatruljen).

I Aften vil vi have en Blanding af et Pyramidebaal og et Stjernebaal, det skal nok blive godt.

Er der nogen, som har et gammelt Rykkerbrev, som skal brændes, saa kom endelig med det, her er Papirmangel.

Naadadada! Det lader næsten til, at alle Danmarks Pigespejdere render rundt med Rykkerbreve i Lommen, for i Løbet af et Øjeblik har vi en mægtig Bunke Papir.

De smaa, stakkels, forsinkede Lynfarer stadig væk frem og tilbage med Brænde (d. v. s. altsaa *kun* frem med Brændet. De tager det selvfølgelig ikke med tilbage igen.)

Nojagtigt 3 Minutter efter, at Gæsterne er kommet, flammer Ilden lystigt, vi synger og har det vældig sjovt.

„Vil I tro, jeg engang har stukket en Tændstik til et mægtigt Baal, bestaaende af knastørt Gran, rigtigt Pindebrænde og 10 Numre af „Pigespejderne“ — det hele overhældt med Petroleum, uden at kunne faa Ild?“

„Nej, det kan du stole paa, vi ikke vil tro.“

„Jamen, jeg forsikrer jer for, jeg prøvede med 5 forskellige Tændstikker uden at det lykkedes. Det regnede ikke, og der var ikke den mindste Smule Blæst.“

„Saa maa det have været „Pigespejderne“, der virkede saa afskrækkende paa Tændstikkerne, at de gik ud“, er der en onskabsfuld Sjæl, der bemærker.

„Aldeles ikke — men jeg havde slet ikke tændt dem.“

— — — Klokken 10 gik Gæsterne, hvorpaa vi opførte en lille Ballet i Strandkanten og gik til Ro.

Det var vor første Nat uden Halm, men det gik udmærket.

Jeg havde været oppe at skændes med mine Unger, den Dag. De vilde absolut have Teltet sat op helt nede i Strandkanten, men det vilde *jeg* ikke.

„Kære Peter!“ sagde de til mig. (Naar de siger „kære“, er der altid et eller andet i Vejen).

„Kære Peter! Kan du ikke forstaa, at det er blødest at ligge nede i Sandet, og naar vi ingen Halm skal have, saa synes vi —“

„Elskelige Pip, Missisipi og alle Jer andre. Det maa være *Jer*, der er bløde. Lad nu være „at synes“ noget i den Retning mere, Jack London siger —“

— „Ak, er hun nu der igen med den Jack London.“

(Jeg lader, som om jeg ikke hører det).

„Jack London siger, der er ikke noget saa forfærdeligt, som at ligge paa Sand. Og han har selv prøvet det mange Gange, kan I stole paa. Han siger, man bliver mør og stiv i alle Lemmerne, det skal være noget af det forfærdeligste.“

Saa bøjer de sig og slaar Teltet op paa Grønsværet.

Vi havde en dejlig Nat, naar lige undtages, at jeg, der laa yderst, var ved at dø af Træk.

Teltdøren naaede ikke helt ned til Jorden, og Underlaget naaede ikke helt hen til *mig*. Men jeg var saa søvnig, at jeg først vaagnede, da Tænderne klappede

saa højt i Munden paa mig, at jeg troede, der kom en Vogn kørende lige ned i Hovedet paa os. Det varede lidt, inden det gik op for mig, at det var Tænderne, der klaprede, saa tog jeg dem ud; Sludder! Jeg mener, jeg hængte mit Madrasvaar udenpaa Teltet, for at det ikke skulde blæse ind.

Det hjalp ikke meget.

(Dagbogen fortsættes kun paa
Opfordring).

HØR PIGESPEJDERE!

•••••

Er der ikke en Paragraf i Spejderloven, der hedder: „Vær hjælpsom mod Alle“, og er det ikke Meningen, at Spejdere skal hjælpe, hvor de kan? Hvorfor ser man saa ikke flere Pigespejdere, naar der sælges Valdemarsflag, Fredsmærker osv. Især paa Valdemarsdagen var der stor Mangel paa Hjælpere; af Pigespejdere saa man kun et Par enkelte i hele Byen, dette Arbejde egner sig da netop saa storartet for Pigespejderne. Det regnede ganske vist en Del den Dag; men hvad kan det gøre en rask Spejder? Gælder det en Spejdertur, er der saamænd ikke mange, som gaar af Vejen for et Par Dryp, tværtimod hører man altid, at det gør den blot saa meget desto mere spændende. Men gælder det om at hjælpe for en god Sag, hvor er saa alle de mange raske Spejdere henne?

„Vær bredt!“ er Spejdermottoet, men tænker alle Pigespejdere paa det? Vær bredt til at hjælpe, naar man kan, om der

saa skal sættes nogle Fornøjelser (naturligvis ikke Pligter) til Side. Det er ganske vist de fleste, som er optaget over Halvdelen af Dagen; men man kan storartet nøjes med et Par Timer, enten om Morgenens eller om Eftermiddagen, og dog alligevel faa solgt for en 20—30 Kr. af disse Mærker; hvad vilde det ikke sige, hvis hver Spejder gjorde det. De fleste har da et Par Timer til deres Raadighed om Dagen.

Der er virkelig meget mere Brug for os end vi selv tror, naar blot vi altid er beredt til at hjælpe, hvor og naar vi kan.

L.

SANGBOGEN.

•••••

Tænk, nu kommer den virkelig — Sangbogen altsaa. Ja, det lyder mærkeligt, men er ikke desto mindre sandt: I Begyndelsen af September gaar den i Trykken.

Det er skam ikke saadan at forstaa, at „Vandrepatruljen“ har modtaget saa styrtende mange Sange fra de poetiske Spejdere Landet over, at der ikke er Plads til flere i Bogen, nej, tværtimod, der kunde uden mindste Besvær skaffes Plads til endnu ti poetiske Udgydelser, men vi har opgivet Haabet om nogen Sinde at faa flere, og giver os altsaa i Lag med Ordningen af de indsendte, hvis Forfattere vi herved takker paa det hjerteligste.

I kunde vel lide at høre et Par Stykker, inden I bestiller Bogen.

Se saa her:

Vær beredt.

Melodi: Høje Nord.

1.

Vær beredt

dette Ord

for en Spejder altid lyder,

vær beredt din Lov dig byder,

vær beredt paa Livets Vej,

blir dit Liv end fuldt af Sorger,

svigter tit dit unge Mod,

husk da Ordet — det vil lede frem din

Fod.

2.

Vær beredt

ren og kæk.

hold din Spejderlov i Ære,

ær den Stander, som vi bære (r)

syg og fattig Haanden ræk.

Gør din Pligt, hvor Dyret lider,

hjælp din Spejderkammerat,

husk, det staar paa Lovens Sider

vær beredt.

3.

Vær beredt

hvor du kan,

vær beredt, hvor Kræfter prøves.

Vær beredt, hvor Ungdom øves,

vær beredt i hver en Stand.

Fra din Stander højt det smælder

paa en sollys Sommerdag,

husk dog paa en Spejderpigens gode Sag.

*Tropsfører.**Den er fin — —*

Melodi: Stjerneskud. Studenterrevyen 1919.

Se det at være Spejder,

det er nu vældig sjov,

mod Fjenden kækt vi fejder,

omkring i Mark og Skov.

Hver Søndag Morgen tidlig

vi tropper op paa Rad,

nu ud at pleje Saarede

og sy og lave Mad.

Men Pokker skulde gaa

og være Spejderpi'r,

hvis ikke man ku' faa

en lille Souvenir

Og naar jeg har været flink,

løfter Føreren sin Haand,

den er fin, nu falder der igen et Ordens-
baand.

I Efteraaret plaged,

den Spanske i vor Stad,

vi Spejderpiger jaged

omkring i By'n med Mad,

men hvad, vi gør det gerne,

for det er jo vor Lov,

at hjælpe arme Stakler,

naar vor Hjælp de har behov;

men da den Spanske alt

var flygtet bort herfra,

blev jeg til Chefen kaldt.

hun megen Ros mig ga',

og jeg raabte henrykt, da

hun hævede sin Haand,

den er fin, nu falder der igen et Ordens-
baand.

Og saadan gaar det alle,

hver Gang vi har en Tjans,

saa faar vi en „Medaille“

je — vi har „Ordenssans“.

Hver Menig og hver Fører,

ja, Chefen selv, se blot,

de Ordner og Medailler klæder hende
vældig flot.

Naar Aase Horn er hos
 Grevinden paa Besøg,
 saa si'r den sidste Kors,
 kom lad os ha' lidt Spøg,
 velkommen, Søster min,
 lad mig trykke djærvt din Haand,
 kom, nu gaar vi ind og napper hver et
 Ordensbaand.

Tropsfører Schrøder. (III. Øbro).
 Spejderrevyen 1919.

Paa Vandring.

Mel.: Saa gik vi til Ostindien.

Patr.: En Dag da Regnen strømmed' ned,
 Kor: Ohej oho,
 Patr.: Stilled' vi op paa et Geled,
 Kor: Ohej oho,
 Patr.: Og vandrede fra Byen bort,
 Kor: Ohej oho,
 Patr.: Vejen var lang, Humøret sort,
 Kor: Ohej oho,
 Alle: Men vi holdt ud
 Trods Regn, trods Blæst og Slud,
 Vi ased' og mased' og sled os frem.
 Ingen vilde ta' hjem.

Patr.: Den første Nat blev Klokken to,
 Kor: Ohej oho,
 Patr.: Inden vi alle kom til Ro,
 Kor: Ohej oho,
 Patr.: Og netop som allerbedst vi laa,
 Kor: Ohej oho,
 Patr.: Saa maatte vi op og vid're gaa,
 Kor: Ohej oho,
 Alle: Men vi holdt ud, o. s. v.
 Patr.: Den næste Dag det Søndag var,
 Og tank dig blot jeg store Nar,
 Havde ikke skaffet Mad engang,
 Saa sultne gik vi Dagen lang,
 Alle: Men vi holdt ud, o. s. v.

Patr.: Dog værst af alt var ærlig talt,
 At „Tut“ paa Foden traadte galt,
 Hun vil ikke rigtig være ved,
 At det kniber svært at følge med,
 Alle: Men hun holdt ud,
 Trods Regn, trods Blæst og Slud,
 Hun ased' og mased' og sled sig
 frem,

Vilde ikke ta' hjem.

Tropsf. Estrid Ott (2. By).
 Spejderrevyen 1919.

PATRULJENAVNE.

Følgende Patruljer ønsker Patent paa deres Navn:

Trop	Patrulje	Patruljefører	Navn
1. Silkeborg.	1ste	Dorith Hammer.	Løven.
»	2den	Sigrid Heide-Jørgensen.	Kakelak.
»	3die	Gerda Christensen.	Pan,
»	4de	Mathilde Nielsen.	Bamsen.
»	5te	Johanne Jochumsen.	Mis.
»	6te	Rigmor Jochumsen.	Dax.
1. Brønderslev.	2den	Elna Surmansen.	Gaa paa.

TIL SPEJDERNE!

—•—•—

Grunden til, at der ikke siden 15. Juni er kommet noget Numer af Bladet, er for det første, at flere af de Spejdere, der havde med Bladet at gøre, læste til Eksamen, og dernæst, at hele „Vandrepatruljen“ tog i Lejr.

Det saå en Tid ud, som om vi helt maatte opgive Bladet, da den ene efter den anden af Patruljens Spejdere rejste bort.

Jeg selv bor nu i Varde og havde altsaa Valget mellem enten fuldstændigt at opgive Bladet eller overtage det ganske alene.

Jeg valgte det sidste.

Men for at kunne gøre det, behøver jeg først og fremmest alle de skrivende Spejderses Støtte.

Hvis jeg selv skal skrive alle Artiklerne, bliver det omtrent som at koge Suppe paa en gammel Pølsepind, for herovre kan jeg umuligt ane, hvad der foregaar i Kjøbenhavn og de andre store Byer.

Jeg kan ikke hvert andet Øjeblik ringe op til Hovedkvarteret og spørge, om der er noget nyt; jeg kan ikke faa Fingre i nogle Tropsførere eller Divisionschefer og pumpe dem, og jeg kommer ikke selv med til noget af alt det spændende.

Hvis Bladet altsaa skal bringe nogle gode Nyheder og nyhøstede Erfaringer, maa det være Jer, der oplever noget, der maa skrive om det.

Husk det nu endelig!

Og saa en Ting til. I maa ikke skælde alt for meget ud, hvis jeg laver noget Kludder med Ekspeditionen eller alt det andet i Begyndelsen.

Det er virkelig meget vanskeligt at finde ud af.

For jer bliver det imidlertid betydeligt lettere, da alle Breve, baade til Redaktion, Ekspedition og Annonceafdelingen skal sendes til Estrid Ott, Varde.

Men gør mig den Tjeneste at skrive

uden paa Konvoluten, til hvilken af de tre Afdelinger, Brevet er, og for Redaktionens Vedkommende om det er til *Brevkassen* eller *Landet over*. Det letter betydeligt.

Ekspeditionen.

36 Øre for næste Kvarter pr. Spejder skal indsendes inden 10. September til Estrid Ott, Varde.

Redaktionen.

Rapporter fra Divisionscheferne skal indsendes inden 10. Septbr. til Estrid Ott, Varde.

Annonceafdelingen.

Annoncer, der ønskes optaget i førstkommande Numer, skal være indsendt inden 10. Septbr. til Estrid Ott, Varde.

Jeg gør opmærksom paa, at jeg med Bestemthed véd, at 2 Breve fra mit Hjem, hver indeholdende en 4—5 Breve, er gaaet tabt under deres Jagt efter „Vandrepatruljen“ Landet over.

Det er meget muligt, de har indeholdt Bestillinger paa Bladet, Artikler etc.

Næste Numer

vil blive paa 16 Sider. Dette Numer er paa 16 Sider. I faar altsaa ikke for lidt for jeres Penge, selv om I bliver snydt for et Numer.

Estrid Ott.

LANDET OVER

(Redigeret af Estrid Ott, Varde).

—•—•—

Rapporten omfattende Tiden fra 15. April til 15. Maj.

I. Odder. 21.—4.—19. Tropsstur. Hele Dagen.

4.—5.—19. Tropsstur. Madlavning ved Baal.

11.—5.—19. Tropsstur.
Ugentlige Moder.

1 Spejder udgaaet og 1 indgaaet.

1. *Brødstrup*. Ved en Fejl fra Divisionens Side var dette ikke med i sidste Nr. af Bladet.

4.—5.—19. Tur med Eksercits. Sporjagt og Baaltænding. 1 Spejder indmeldt.

Rapporter omfattende Tiden 15. Maj til 15. Juni.

1. *Silkeborg*. 25.—5.—19. Rotur til Savværket. Lavede Middagsmad. Svømning. Fælles Chokoladebord i Hallund.

6.—6.—19. Efter Indbydelse af Drenge-spejdernes Divisionschef for Midtjylland deltog Troppen i Drengespejdernes Bal, som dannede en Afslutning paa Midtjyske Foraarsturnering.

1. *Aarhus*. 25.—5.—19. Tropstur. Træning til Proven. Baaltænding m. m.

1.—6.—19. Tropstur. Skattejagt. Marschtur til Stranden. Badning, Baaltænding og Madlavning.

9.—6.—19. Aftentur til Stranden. Lejrbaal. Øvelse i Mose.

15.—6.—19. Kirkegang Kl. 2. Deltog i Optoget. Høj Stemning. Indgaaet 35 Spejdere.

1. *Brødstrup*. 16.—5.—19. Sporjagt, Forbryderjagt og Baaltænding.

29.—5.—19. Forbryderjagt, Ambulan-
ceøvelse og Baaltænding.

15.—6.—19. Troppen assisterede ved Valdemarsdagens Fest. Indgaaet 1 Spejder.

1 *Odder* er udtraadt af Korpset.

1. *Horsens*. 18.—5.—19. Divisionschefen og Divisionsintendanten fra Fyn var Troppens Gæster. Tropstur. Afspærring af et Stykke Skov. Derefter Springesleg med Broafkastning.

15.—6.—19. Frivillig Kirkegang. Troppens blev af Divisionschefen indviet til: Sandfærdighed, Renhed og Hjælpsomhed. Derefter deltog Troppen i Valdemarsdagens Optog gennem Gaderne.

1 Spejder udgaaet.

1. *Fredericia*. 15.—5.—19. Førermøde.

16.—5.—19. Troppen var indbudt til at overvære Drengespejdernes — sydjyske Divisions — Foraarsturnering.

17.—5.—19. Troppen var til sydjyske Drengespejder-Divisionens Turneringsbal.

14.—6.—19. Salg af Danmarkssamfundets Flag.

2 Spejdere udgaaet.

1. *Kolding*. 14.—6.—19. Salg af Valdemarsflag.

15.—6.—19. Salg af Valdemarsflag.

2 Spejdere indmeldt.

6 Aarhusspejdere: Patruljefører Ellen Lund Hansen, Patruljefører Anna Winther, Olga Skov, Alma Lund Hansen, Grethe Marcher og Anne Marie Nielsen har erhvervet sig Vandreknappen.

III. *Aalborg*. 8.—6. Morgentur Klokken 6½.

1 Spejder ind- og 2 udmeldt.

Paa Grund af Eksamen er der ikke afholdt flere Ture.

II. *Aalborg*. 17.—5. Tropsmøde.

18.—5. 20 Sp. paa Træningstur til Skørping. (30 km paa 4 Timer). Enkelte Spejdere deltog paa Cykle.

25.—5. Tur til Skansebakken. — Kommandoøvelser.

5.—6. Møde ang. Pinselejren.

6.—7.—6. 12 Spejdere paa Pinsetur. Der startedes Kl. 8½ til en Landsby 3½ Mil nord for Aalborg. Indkvartering paa en Gaard. — Baaltænding og Tilberedning af Kakao. Om Eftermiddagen til Kaffe hos Folkene paa Gaarden. Udflugt til Vandet. — Lege osv.

Kl. 10 laa alle Mand i Halmen, hvor de snart alle sov sødt. — Næste Morgen op Kl. 6. — Vandgrød og Te. — Dagen forløb meget fornøjeligt. — Spejderne har paa Valdemarsdagen solgt Flag.

1 Spejder ind- og 1 udmeldt.

I sidste Maaned blev der erhvervet 35 Duelighedstegn. Spejderne arbejder ivrigt for at faa flere.

1. *Aalborg*. 28.—5. Møde. Sommerlejren blev drøftet.

14.—6.—15.—6. Flagsalg.

Der arbejdes paa 1. Kl.s Proven.

1 Spejder udtraadt.

Aalborg Kolonne.

Kolonnen har i den forløbne Maaned deltaget i Indsamling til sønderjysk Fond.

Salg af Foraarsblomster og af Røde Kors og Mærker og Salg af Programmer ved Røde Kors's Forestilling.

Afskrevet Lister over sønderjyske Børns Værel.

28.—5. Møde i Skolegaarden. — Sommerlejren blev drøftet.

12.—6. Møde hos Kolonnechefen.

14.—6. Salg af Valdemarsflag.

15.—6. Spejderne stillede ved Told-

boden. Fanen førtes frem. Herfra marscheredes til den lille Eksercerplads, hvor Børnetøget stillede op og i Spidsen for ca. 3000 Børn med Faner, Grene og smaa Flag drog man gennem Byen til Nytorv. Fabrikant Raaben talte til Børnene om Valdemarsdagen, derefter blev et Par Sange afsunget.

II. *Aalborg Trop* vil gerne gennem Bladet bringe Assistent Frk. Ellen Schulzen Tak for den Støtte, hun har været Troppen, og ønske hende alt godt i Fremtiden.

Frk. Schulz maa paa Grund af Bortrejse fratræde.

I. *Nykøbing M.* 16.—5. Tur til „Spøtrup“ i Salling. Troppen stillede ved Færgestedet medførende Cykler. Efter Overfarten en dejlig, men yderst varm Cykeltur, der dog blev afbrudt af et Ophold i en Skole, hvor der af Lærerens Frue blev trakteret med Saffevand og Kage.

Ankommet til Salling lavedes der Mad, der smagte herligt. Derefter blev den gamle Gaard beset. Denne, der antagelig er bygget af Vikinger, er meget interessant med velbevaret Vægtergang, Vindeltrappe og dybe Fangehuller. — Efter dette legedes der og Aftensmaden blev forteret. Hjemkomst Kl. 11½. En fornøjelig Tur uden Uheld. Der kørtes ca. 50 km uden en eneste Punktering.

28.—5. Førermøde. — Samaritergerning.

Næsten alle Rekrutterne har taget II. Kl.s Prøven og en Mængde Duelighedstegn er erhvervet. Alle Møder er aflyst paa Grund af Eksamen.

I. *Frederikshavn.* 16.—5. Førermøde. Syede paa Kaffedugen.

18.—5. Tur til Tolne. De fleste Sp. cyklede; Resten tog med Tøget. Var sammen med nogle Hjørring Spejdere.

28.—5. Tropsmøde. — Emblemer blev uddelt.

7.—6. Ca. 20 Sp. ved Frydenstrand. — Badning og Leg.

8.—6. Nogle af Spejderne i Skoven for at se „Solen danse“. Kl. 8 paa Havnepladsen, hvor Chefen ønskede at hilse paa dem.

10.—6. Stoppetime i Plantagen.

13.—6. Fik udleveret Flag til Valdemarsdagen.

14.—6. Solgte Flag. Om Aftenen spændende Lodtrækning om Kaffedugen, der blev vundet paa Nr. 358. 2 Sp. udmeldt.

1. Hj. Trop. 28.—5. Førermøde. Patr. Ester Hegelund blev, af Mangel paa Tid, forflyttet som Korporeal til 1. Pr. og Korpr.

Ellen Jacobsen indtraadte i hendes Sted som Fører for 5. Pr.

29.—5. Førerne i Brønderslev. — Der blev dannet en Trop med to Ptr.

30.—5. Førermøde. Frk. Else M. Jensen blev indsat som Assistent. Bestemmelser ang. Assistenternes Arbejde. — Divisionslejren blev drøftet.

Hver Patr. arbejder for sig. Men for øvrigt er Arbejdet tildels standset paa Grund af Eksamen.

2 Sp. udtraadt.

I. *Logstor*: Ingen Rapport indsendt.

I. *Viborg*: Ingen Rapport indsendt.

LOLLAND-FALSTER DIVISION.

Tropsnyt, Nykøbing F. Pigespejdertrop har hver Søndag Tur til Østersøen ved Marielyst, hvor der leges, bades og koges.

Der er stor Sandsynlighed for, at vi ude ved Østersøen (Marielyst) kan faa opført et lille Hus, hvor vi, naar det bliver færdigt, kan modtage en fremmed Division paa Besøg, da vi ogsaa har 8 Telte.

Fra Troppene i Stubbekøbing og Maribo er intet Nyt modtaget.

SJÆLLANDS DIVISION.

Divisionschef Frk. Andersen har fra-
traadt Divisionen paa Grund af Sygdom.

BREVKASSE

Spørgsmaal skal indsendes til *Estrid Ott*,
Varde.

—•—•—

„Pigespejderne“ bedes venligst svare paa følgende: Bliver der i Aar nogen Konkurrence ved Indsamling af medicinske Urter?

En Patruljefører.

Svar: Nej.

*

Er Pigespejderne ikke udkommet siden 1. Juni? Hverken Troppen eller Postabonnenterne har faaet det siden.

U. K.

Svar: Foruden dette Numer er der kommet et Numer 15. Juni.

En ung Pige

søges til Kontor-
og Lagerarbejde

DEPOTET

Stuðiestræde 30

SPEJDERKORPSETS MUNDERINGSDEPOT

Stuðiestræde 30 **København K** Telefon 3186

Vindjakker for Damer, Herrer og
Børn 28,00. Oilskindsgrenfrakker
for Damer fra 38,50, Herrer
fra 37,50, Børn fra 17,00—24,00.

Nederdele i amerikansk Khaki, Cheviot, Vindstot

Pigespejdernes Sangbog

udkommer snart.

Over 10 Numre sendes portofrit.

Pris: 35 Øre.

Pris: 35 Øre.